

stora skalder och författare tillbörligt erkännande, om också icke biskopsstolarne räckt till för alla.

Rättelser till N:o 5.

I *Lectio præcursoria* af F. C. förekommer ett misstag, som ehuru rättadt af Förf. genom redaktionens förbiseende fått stå kvar. Der säges nemligen, att universitetet i Christiania inrättades efter Norriges för-
 ening med Sverige. Förhållandet är, att detta universitet på Norrmän-
 nernas enträgna yrkande stiftades 1811 eller kort före sagde förening,
 då, såsom Förf. i sin rättelse erinrar, »Norrmännernas sjelfkänsla redan
 mognat till behof af någon sjelfständighet och deras fordringar begynn-
 te något gälla i statsskälens vågskål.»

10

81 FINSKA UNIVERSITETETS UNGDOM!

Student-festen för Johan Vilhelm Snellman. Helsingfors 1856

J hafven egnat mig denna aftons festliga sammankomst och denna skål.
 Jag tackar eder af gladt upprördt hjerta!

20

Eller hvarföre skulle jag icke bekänna, att det djupt gläder mig, att
 se mig ett föremål för eder ungdomliga tillgifvenhet. Medmenniskors
 välvilja och tillgifvenhet äro i alla förhållanden en Guds goda gåfva, för
 hvilken människan bör vara tacksam, och öfver hvilken hon eger full
 rätta att glädjas. Hvarföre skulle då icke jag bekänna, att eder visade
 välvilja gläder mig.

Ja den gläder mig i denna stund dubbelt, ehuru den för mig medför
 åligganden, hvilka jag kanske icke skall ega krafter att rätt uppfylla. J
 hafven äfven förut skänkt mig bevis på densamma; men de hafva icke
 ålagt mig samma förbindelser som nu. I den ställning, i hvilken jag nu
 står till eder såsom lärare vid detta universitet, måste denna tillgifven-
 het för mig ega fördubbladt värde, ty den bereder en god jordmon för
 min verksamhet bland eder; och detta bör vara mig en glädje, ehuru
 djupt jag än må känna, att derigenom ökade anspråk ställas på denna
 min verksamhet.

30

Det måste också glädja mig att stå här i eder krets, ett vittne till
 denna eder sammankomst. Från min egen ungdom känner jag väl,
 huru vid tillfällen som detta ungdomshjertat öppnar sig till utbyte af
 känslor och meddelanden, huru känsla värmes af känsla och håg lifvas
 af håg, och huru i sådana stunder mången blick öppnats till ånger öfver
 det förflutna, mången ädel föresats blifvit väckt för det kommande. J
 hafven också hvar och en behof att finna eder i kretsen af hela den
 korps församlad, hvilken J tillhören, att känna eder i den tillhöra
 blomman af detta vårt fäderneslands ungdom, den ungdom, åt hvars
 händer dess bildning och den viktigaste delen af dess öden i en snar
 framtid skola anförtros. I hafven hvar och en behof, att i denna
 omgifning finna en näring för er ungdomliga entusiasm – denna
 entusiasm, som man ofta förtalat, men hvilken förutan intet upphöjdt
 sträfvande ger sig tillkänna i mannalifvets verksamhet –, entusiasmen
 för allt ädelt och godt, som inger håg och kraft att något uppoffra för
 fädernesland och mensklighet.

40

Jag gläder mig slutligen enkelt och menskligt med eder, med de
 glada. Människan har väl ingen rätt att pocka ens på glädjen, som en
 förtjent belöning. Men glädjen har det med sig, att icke känna rätt
 njutas, om icke genom arbete förtjenad. Vid återblicken på mitt lif och

50

vid återblicken på hvarje flyende dag kan jag väl säga, att de haft sitt arbete och sin möda. Jag hoppas och jag tror, att de flesta af eder jemte mig kunna med godt samvete njuta af glädjens ögonblick. Finnes någon, som med sig känner annat, så kan han dock vänta att finna de gladas glädje meddelsam – och ett godt beslut för framtiden skall äfven hos honom bereda den inträde.

MM. HH.! Jag tackar eder hjertligt för eder skål och för dagens glädje. Tack!

- 10 MM. HH.! Emedan J vänligen till mig adresserat aftonens fest, tager jag mig friheten på öfrige gästers vägnar tacka för densamma, såsom jag sjelf hjertligast tackar.

Vi tacka för åtnjuten välfägnad. Vi hafva funnit, att, om också den af en ibland eder nyss besjungna nordiska qvinnans blick och hand, i en mindre poetisk mening än sångarens, kunnat göra sig saknad – vid måltidens ordnande nemligen, J likväl i denna yttre måtto hafven det vida bättre, än vi hade det i vår ungdom. Vi tacka också särskildt – och jag bör derföre tacka främst – för anblicken af denna med konstsinning hand festligt prydda sal och dess omgifning, en glad anblick äfven
20 derföre, att den lärer oss hos universitetets ungdom känna ett förfinadt sinne för, hvad vid dess sammankomster bör skänka glad njutning.

Det är dock icke för allt detta vi främst tacka. Vi tacka eder, MM. HH.! för något vida mera, än välfägnaden och konstsinnets fägnande. Vi tacka för, att J låtit oss äfven vid detta tillfälle vara vittnen till uttryck af känslor, tänkesätt och sträfvanden, ädla, rigtade till de mest upphöjda föremål för mensklig håg. J hafven det äfven i detta hänseende vida lyckligare, än vi i vår ungdom; ty hos eder rörer sig ett medvetande, som då ännu icke lifvade våra bröst, och – vi erkänna det med glädje – bland eder lefver allmännare än bland vår ungdoms
30 studenter äfven öfverhufvud i vetande och sed den anda, som bör lifva en sannskyldig student. Det är väl historiens gång, att sålunda den yngre generationen uppstiger på den äldres axlar; men det är derföre icke mindre glädjande för den gamla, att hos den unga se säkra löften om att så skall ske. Ja måtte dessa löften bland eder bevisa sin sanning i rika frukter för fädernesland och mensklighet. Det är för dem, för dessa löften, för de uttryck, de denna afton gifvit sig, för de förhoppningar vi tro oss vid dem kunna fästa – det är för detta vi varmt och vänskapsfullt tacka!

STUDENT-FESTEN

FÖR

JOHAN WILHELM SNELLMAN

SÅSON

PROFESSOR

VID FINLANDS UNIVERSITET.

Firad i Helsingfors den 7 Oktober 1856.

HELSINGFORS,

Finska Litteratur-sällskapets tryckeri.

1856.